

קוד חזותי	מלחמת חרבות ברזל תשפ"ד
מלחמה שלום תקווה אמונה	

ידעתי את-המחשבת, אשר אנכי חשב עליכם נאם-ה': מחשבות שלום ולא לרעה, לתת לכם אחרית ותקווה: [ירמיהו כ"ט י"א]

נתבונן ביצירות הבאות, ובכל יצירה ננסה לענות על השאלות:

מה רואים ביצירה?

מה עוד אנחנו רואים?

ומה עוד?

נתאר את הקומפוזיציה ובחירת הצבע ביצירות.

ואז נשאל:

מה לדעתך המסר של היצירה?

—

קרדיט: [Rotem Maor](#)

קרדיט: [Guy Pitchon](#)

קרדיט: [Ira Ginzburg](#)

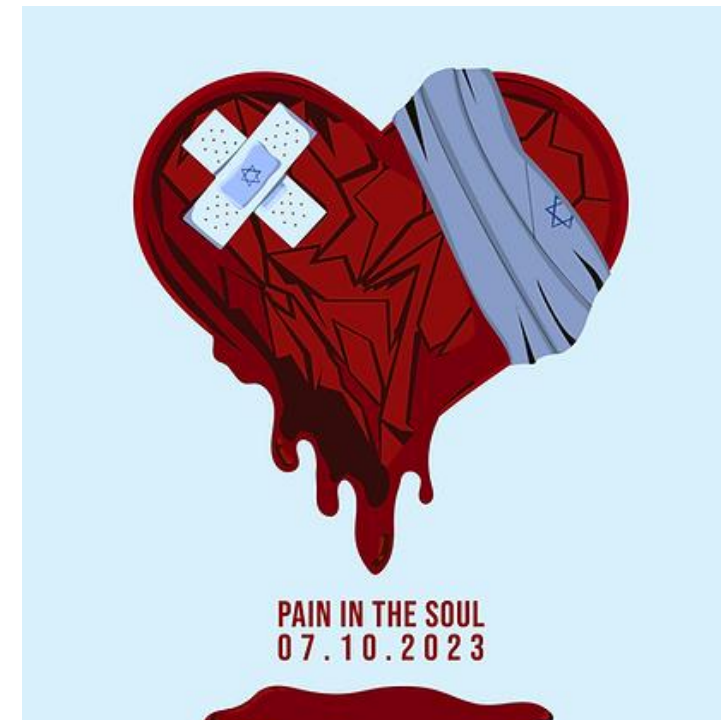
אילו תחושות מומחשות ביצירות?
 כיצד מומחשות תחושות אלו באופן חזותי?

קרדיט: [Rotem Maor](#)

קרדיט: [Tal Shay](#)

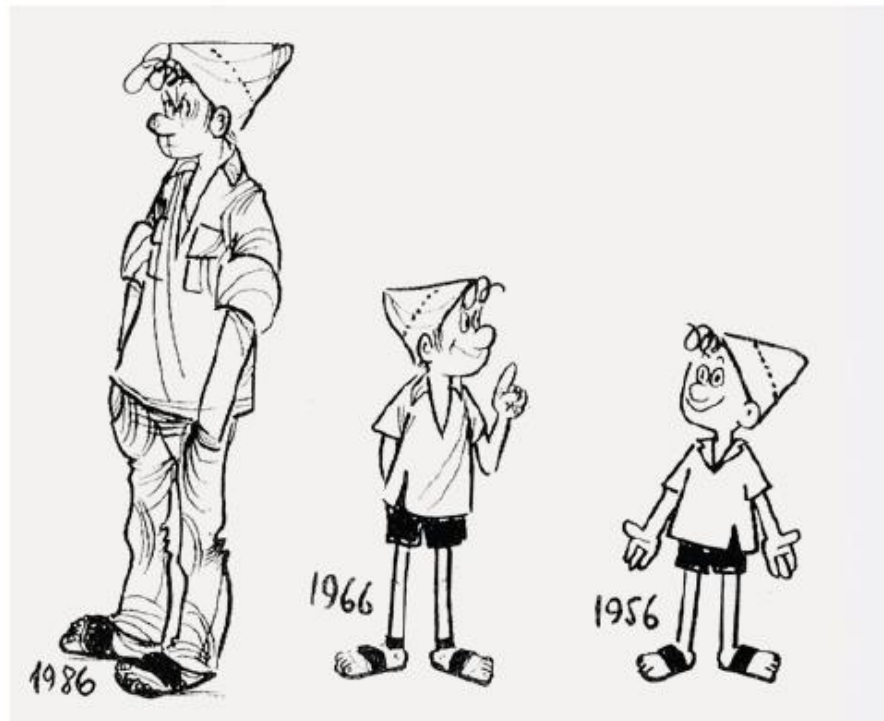
קרדיט: [Adi Shtal](#)

מה המסר של היצירות?
 אילו תחושות מומחשות ביצירות?
 כיצד מומחשות תחושות אלו באופן חזותי?

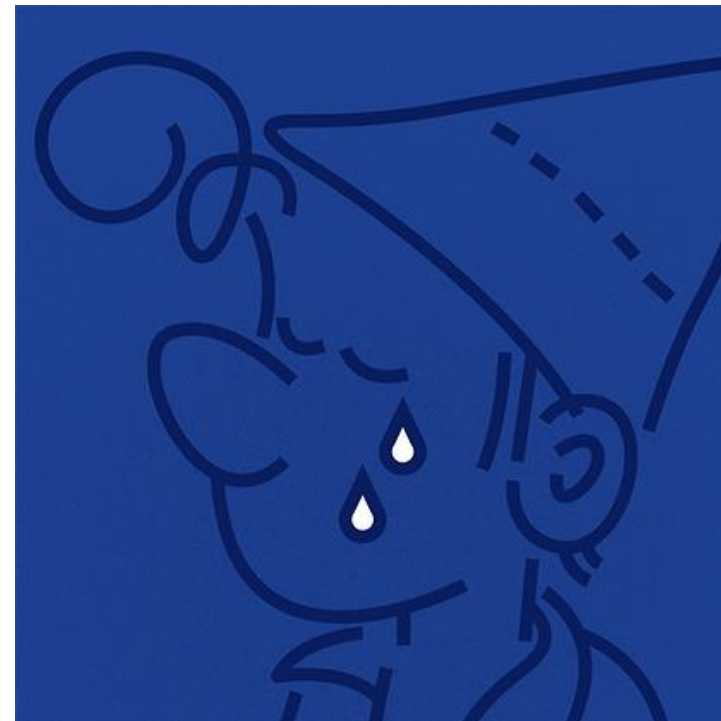

קרדיט: [Daniella Resnick](#)

אילו קודים חזותיים מייצגים את מדינת ישראל ביצירות הקודמות?
באיזה קוד חזותי בחר היוצר של כרזה זו כדי לייצג את ישראל?

שרוליק, דוש, 1951-2000, דיו על נייר. [נלקח מתוך תכנית הלימודים הבסיס בתולדות העיצוב, משרד החינוך]

קרדיט: [Daniella Resnick](#)

קריאל גרדוש, שנודע בשם העט דוש, היה קריקטוריסט, עיתונאי ומאייר ישראלי, יליד הונגריה. בשנת 1951, כששימש כקריקטוריסט, עורך גרפי ויוצר קומיקס, יצר את הדמות המזוהה איתו ביותר – שרוליק, כסמל למדינת ישראל. ושרוליק, שכיכב בקריקטורות היומיות שלו, הפך לדמות אהודה ומוכרת בציבור הישראלי, שהזדהה עמו כבן דמותו.

שרוליק הוא דמות מצוירת של ילד [ולעתים נער או בחור צעיר] הנראה כישראלי טיפוסי של התקופה. עם כובע טמבל, סנדלים תנ"כיים וחולצה ומכנסיים קצרים – לבוש עממי שאפיין את החלוצים מקימי המדינה. דמותו של שרוליק התפתחה עם השנים, כפי שניתן לראות בתמונה המצורפת. בשנת 1956 שרוליק לבוש בבגדי "אתא" נראה כילדון תמים ואופטימי. בשלב זה הוא מסמל את המדינה הצעירה שהוקמה אך שמונה שנים קודם לכן. בשנת 1966 הוא עדיין נראה ילד, אך בוגר וידען יותר. בשנת 1986 הוא כבר נער גבוה ואיננו תם וחייכן כשהיה. מבטו מוטרד, ואופיו דומה לזה של מתבגר צעיר עם מצבי רוח משתנים, בעל תחושת עוצמה וחולשה בעת ובעונה אחת, אלמנטים שדוש זיהה בדמותה של המדינה שהחלה לסבול מייסורי זהות באותן שנים. השינוי בעיצוב דמותו של שרוליק היה תלוי גם באירועי השעה: בעתות מלחמה שרוליק מצויר בקריקטורות היומיות עוטה מדים ויוצא להגן על המולדת, וביום העצמאות הוא מחויך וייצוגי.

תחושות נלוות למלחמה:

צער | כאב | אבל | שכול | מוות

קודים חזותיים:

דמעות | דם | חבישה

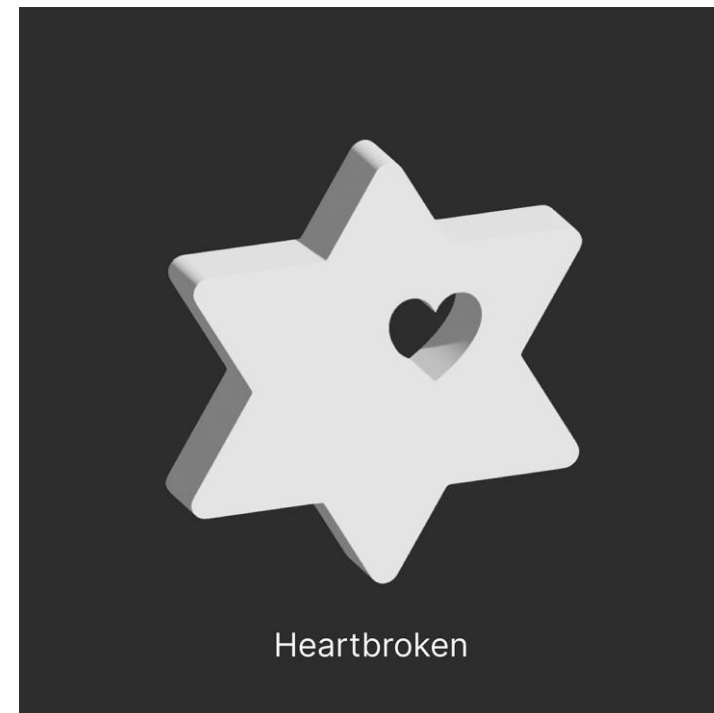
—

קרדיט: [Oranit Zizi](#)

קרדיט: [Yaeli Shochat](#)

קרדיט: <https://www.design-duty.com/>

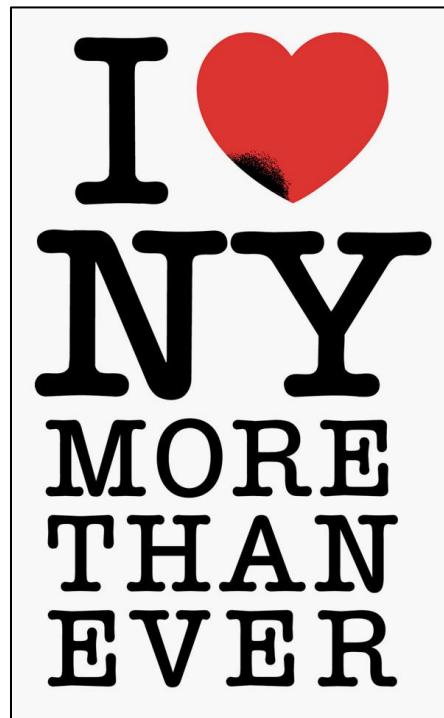
אילו תחושות מומחשות ביצירות?
כיצד מומחשות תחושות אלו באופן חזותי?

תקציר

**"WE SHALL OVERCOME"
STAND WITH ISRAEL**

קרדיט: [Yaeli Shochat](#)

קרדיט: [Lior Giat](#)

אני אוהב את ניו יורק, מילטון גלזר, 1976. [נלקח מתוך תכנית הלימודים היבטים בתולדות העיצוב, משרד החינוך]

סלוגן ולוגו, שמאז שנת 1977 היווה את הבסיס לקמפיין עידוד התיירות במדינת ניו יורק בארצות הברית, ובפרט בעיר ניו יורק.

לאחר מתקפות ה-11 בספטמבר, תיירים רבים בעיר רכשו חולצות שעליהן הלוגו כסימן לתמיכתם באוכלוסיית ניו יורק לאחר המתקפות, וגלזר אף יצר גרסה חדשה ללוגו, כאשר על הלב יש נקודה שחורה המסמנת את מיקום מרכז הסחר העולמי בתוך מנהטן, צורת הלב מייצגת את מנהטן כולה.

תחושות נלוות למלחמה:

צער | כאב | אבל | אובדן | חסר

קודים חזותיים:

חור | כתם | שבר | סדקים

קרדיט: <https://sarafogeldesign.com>

קרדיט: Liron Ohayon

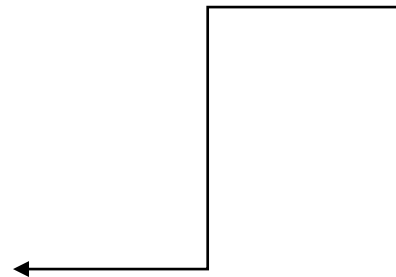
איזה קוד חזותי נוסף מתאר את התחושות הקשות?

קרדיט: Gal My

קרדיט: David Forrai

כיצד מומחשות תחושות של שכול ומוות ביצירות אלו?

ארז ישראלי, שדה פרחים (פרט), 2005, חרוזי זכוכית שזורים על רשת פלסטיק, מוזיאון ישראל ירושלים

הפרג האדום כדם הוא סמל עתיק יומין למוות בכלל ולמותם של חיילים בשדה הקרב בפרט. ביצירתו הידועה ביותר "שדה פרחים" שזר האמן ארז ישראלי עשרות אלפי חרוזי זכוכית קטנים למשטח גדול, ויצר שדה פרגים המונח על הקרקע ומאפשר לצופה להסתובב סביבו. המשטח אינו ישר אלא בעל תלולית המרמזת על קבר שהצמחייה מכסה אותו. למרות ההתפעמות האוחזת בצופים למראה יופיו של השדה והדיוק בעבודה העמלנית של האמן, לא ניתן להתעלם מתחושת השכול המרומזת על-ידי התלולית, על-ידי שבירותם של החרוזים ועל-ידי מחזור חייו הקצר של הפרג.

פריחת הכלניות בדרום

קרדיט: [Ofir Hait](#)

קרדיט: [Anna Zolkovsky](#)

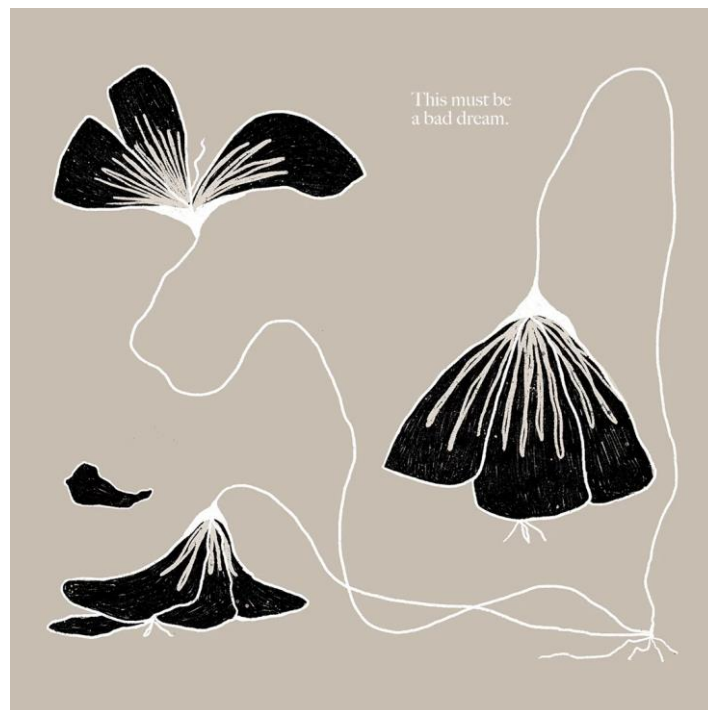

קרדיט: [Cara Drook](#)

דרום אדום

קרדיט: [Rotem Maor](#)

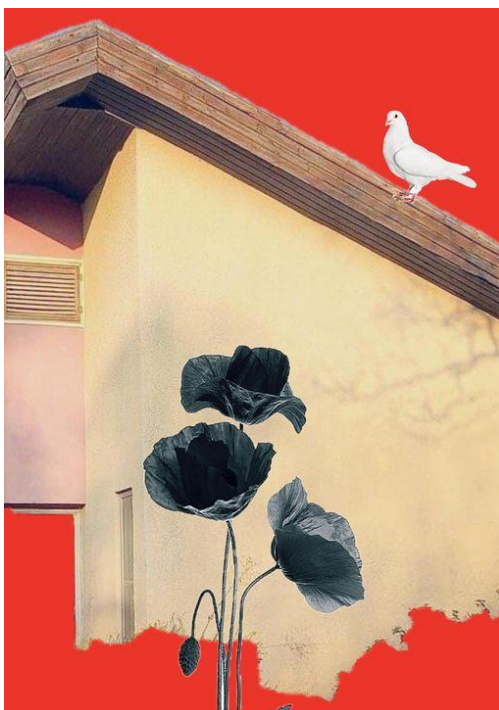

קרדיט: [Gal My](#)

קרדיט: [Liron Dahari](#)

דרום שחור

קרדיט: [Liron Dahari](#)

קרדיט: [Daniela Lothan](#)

קרדיט: [Noa Moram](#)

אילו ייצוגים חזותיים נוספים ביצירות ממחישים את התחושות הקשות?

מאת ויקיפדיה, <https://he.wikipedia.org/w/index.php?curid>

קרדיט: [Liran Arstein](#)

דם המכבים האדום הוא צמח רב שנתי. דם המכבים הוא גם הסמל של יום הזיכרון. מדבקה עם תמונת הצמח מחולקת ביום זה בבתי הספר, בטקסי הזיכרון ובבתי הקברות ונענדת על דש הבגד. החל משנת 2019, מפיצה עמותת "דם המכבים" סיכה עם הפרח ברחבי ישראל. מנהג זה דומה לענידת פרח הפרג האדום גם הוא, ביום הזיכרון הבריטי.

תחושות נלוות למלחמה:

שכול | מוות | אבל

קודים חזותיים:

פרג אדום | דם המכבים | פרח נבול

קרדיט: Alon art

קרדיט: נעמי ליפשיץ

קרדיט: neveragainisnow#באינסטגרם

מה המסר של היצירות?
מה הקוד החזותי שמעביר את המסר?

קרדיט: צביקה זינגר

קרדיט: Anastasiya Onufriychuk

באיזה קוד חזותי משתמשים המעצבים כדי להשוות את חמאס לארגון טרור אחר?

יונה משמשת כקוד חזותי

בתרבויות רבות, היונה, ובמיוחד יונה לבנה מסמלת **שלום**.

מקורו של סמל זה ביהדות- בספר בראשית, בסיפור המבול, כאשר היונה היא זו שהביאה לנח עלה זית, ובכך בישרה לו כי יש יבשה בחוץ ובא שלום לעולם ההרוס.

יונה היא גם סמל **לעם ישראל**. "יונתי בחגווי הסלע בסתר המדרגה" [שיר השירים ב' י"ד]

קרדיט: [Noa Bevo](#)

קרדיט: [Ron Keren](#)

קרדיט: [Guy Jacob Israeli](#)

אילו תחושות מעוררות היצירות?
מה קרה לקוד החזותי ביצירות? מדוע?

קרדיט: [Shaked Shavit](#)

קרדיט: [Hagar Liberman](#)

קרדיט: [Tommy Clements](#)

מה קרה לקוד החזותי ביצירות? מדוע?
אילו ייצוגים חזותיים נוספים נלווים ליונה?

מיצג שולחן שבת ריק למען החטופים, ברחבת מוזיאון תל אביב. קרדיט: נעם אמיר

אילו תחושות מעוררת היצירה?

מה מסמל שולחן שבת?

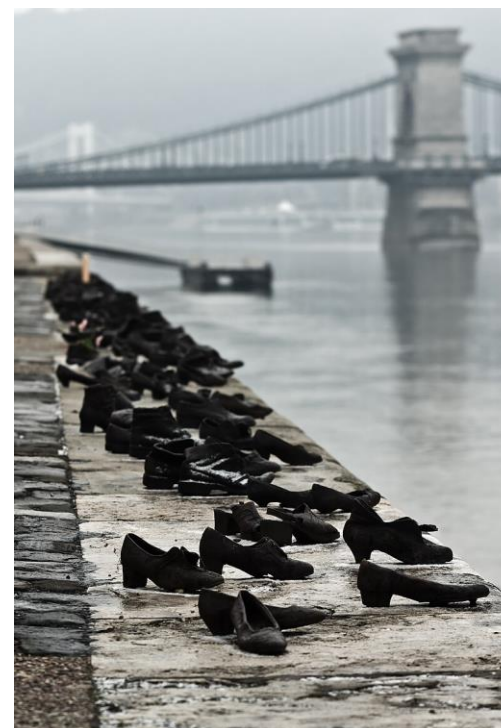
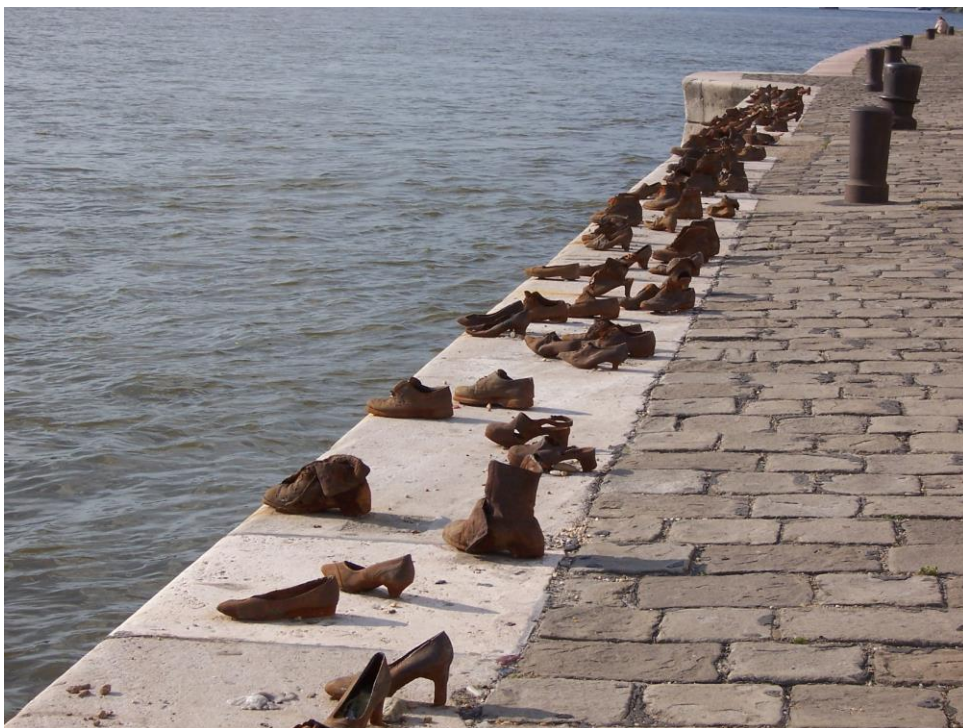
מה מסמל כיסא ריק?

מיצג עגלות ריקות, כיכר הפרלמנט בלונדון

מה המסר שמעביר המיצג?
אילו תחושות מעוררת היצירה?
מה מסמלת עגלה ריקה?

הריק באמנות

קאן טוגאי, גיולה פאואר, נעליים על הדנובה, 2005, בודפשט-הונגריה.

האנדרטה מורכבת משישים זוגות נעליים עשויים ברזל, הפרוסים לאורך כעשרים מטרים לאורך רציף הדנובה בצד העיר פֶּשֶט. כל זוג נעליים נושא אופי מיוחד, וכמו מספר את סיפורו של האדם שנעל אותו: נעליים מהודרות לצד נעליים פשוטות; מגפיים כבדים לצד נעלי ערב עדינות; נעלי ילדים קטנים, נעלי נשים ונעלי נערים ונערות. התבוננות בנעליים מעלה את השאלות: מי נעל אותן? מדוע הן דווקא כאן? לאן נעלמו האנשים שנעלו אותן?

ואן גוך, הכיסא של גוגן, שמן על בד, 1888-1889

הכיסא הריק הוא עדות של אדם שנמצא אבל איננו. הריק מדגיש ביתר שאת את חסרונו של האדם.

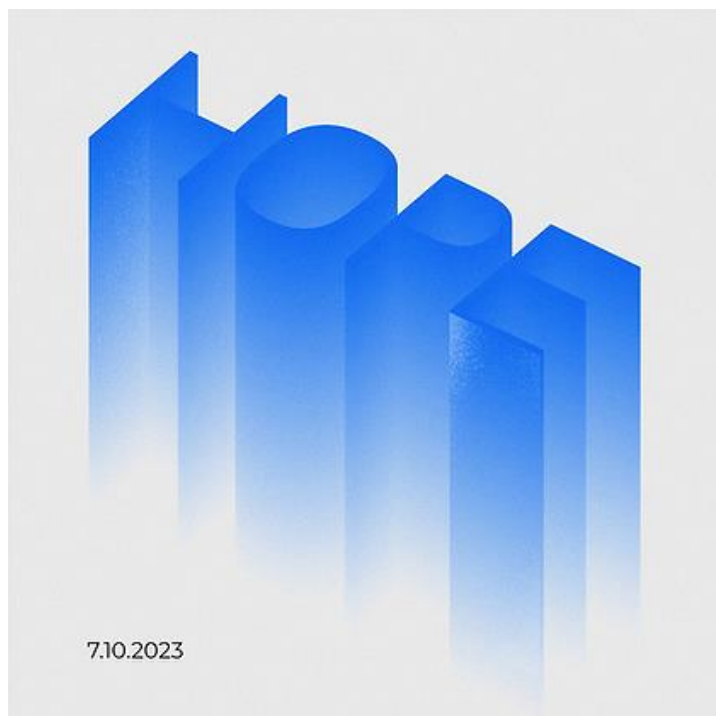
תחושות נלוות למלחמה:

אובדן | חסר

קודים חזותיים:

כיסא ריק | עגלה ריקה

—

קרדיט: [Linoy Shalem](#)

קרדיט: [Anna Zolkovsky](#)

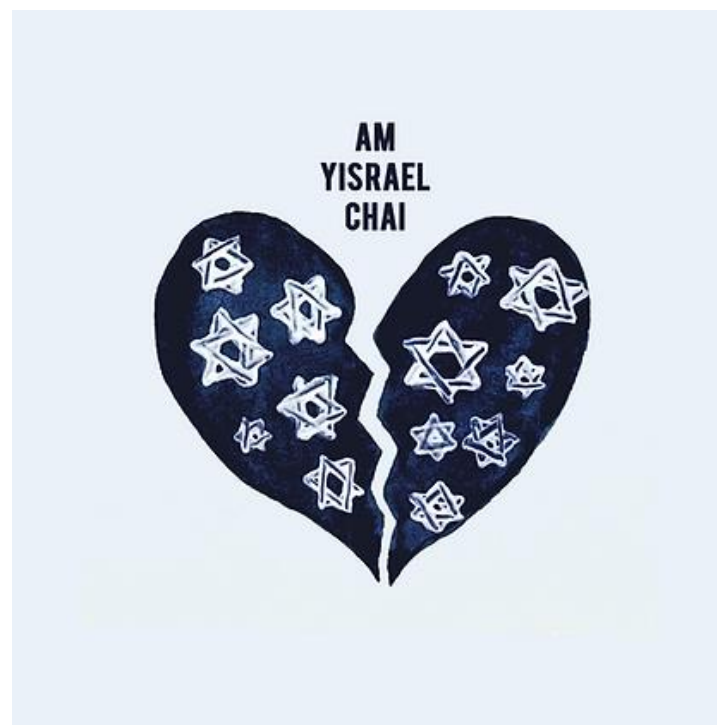

קרדיט: [Alice Korenyouk](#)

מה המסר של היצירות?
 אילו תחושות מומחשות ביצירות?
 כיצד מומחשות תחושות אלו באופן חזותי?

קרדיט: [yossi lemel](#)

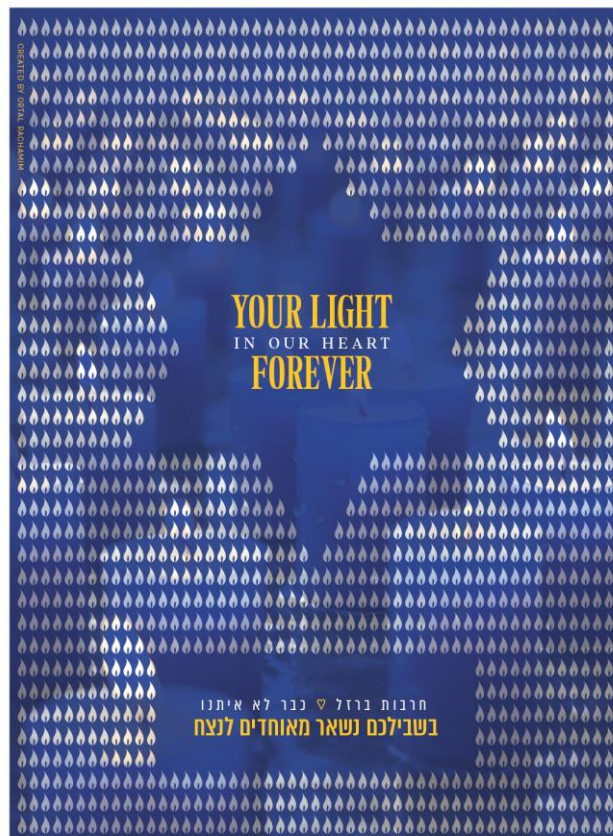

קרדיט: [Aimee Levy](#)

קרדיט: [Liat Stoler](#)

מה המסר של היצירות?
 אילו תחושות מומחשות ביצירות?
 כיצד מומחשות תחושות אלו באופן חזותי?

קרדיט: [OR_Design](#)

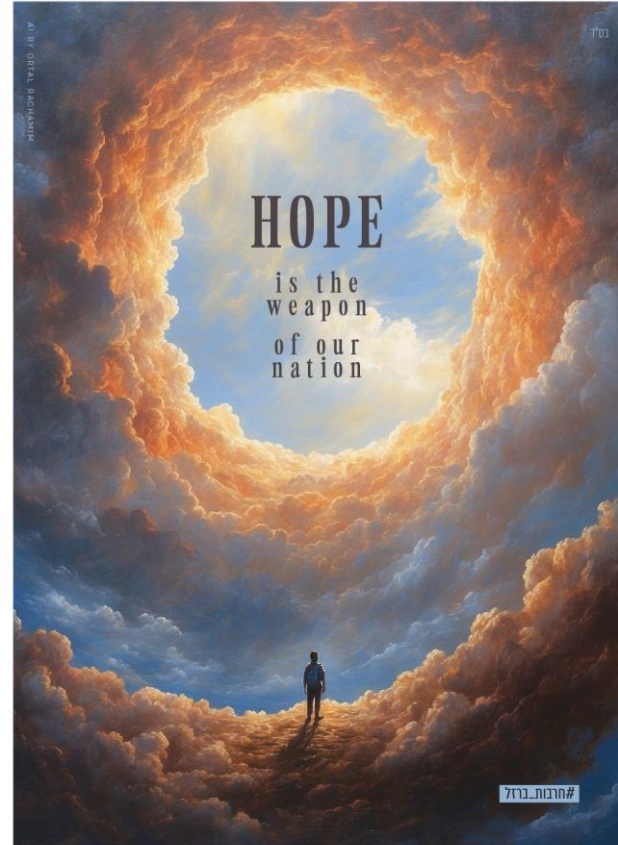

קרדיט: [Studio Grafix](#)

מה המסר של היצירות?
 אילו תחושות מומחשות ביצירות?
 כיצד מומחשות תחושות אלו באופן חזותי?

קרדיט: [Studio Grafix](#)

קרדיט: [OR_Design](#)

קרדיט: [סטודיו בול](#)

מה המסר של היצירות?
אילו תחושות מומחשות ביצירות?
כיצד מומחשות תחושות אלו באופן חזותי?

קודים חזותיים לשלום | אחדות | תקווה | אמונה

חיבוק | אור | איחוי | שילוב | שמיים | יונה לבנה

"עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל"

